

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/110/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216203997
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4216203997.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154 (pôvodne od 22.09.2005 do 16.02.2018 Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8), zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Bratislava, Mýtna ul. 48, proti žalovanému: K. K., nar. XX.XX.XXXX, hlásený trvalý pobyt Q., o zaplatenie 317,69 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 24. októbra 2017, č. k. 6C/118/2016-45, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (do 30.6.2016 ako súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej len „OSP“ a od 1.7.2016 ako súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 24. októbra 2017, č. k. 6C/118/2016-45 žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že dňa 17.3.2016 žalobca (pôvodný žalobca Consumer Finance Holding a.s.) súdu doručil žalobu a žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu 317,69 eura ako aj úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 317,69 eura za čas od 19.4.2013 do zaplatenia a trovy konania na tom skutkovom základe, že so žalovaným uzatvoril dňa 1.10.2012 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol pôžičku celkom v sume 476,84 eura a žalovaný sa ju zaviazal vrátiť v 36 mesačných splátkach po 12,94 eura. Žalovaný si však svoje povinnosti riadne neplnil (do podania žaloby na súd zaplatil len 36,90 eura), preto listom zo dňa 10.4.2013 vyzval žalovaného na okamžité zaplatenie všetkých splátok jednorázovo, avšak žalovaný svoj sporný dlh do dňa podania žaloby na súd nezaplatil.

2.2. Predmetnú pohľadávku postúpil na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.9.2016 na subjekt: Intrum Justitia Slovakia s.r.o. IČO 35 831 154 so sídlom Bratislava Karadžičova ul. 8, preto súd uznesením zo dňa 21.12.2015 pripustil, aby na strane žalobcu nastala zmena tak, že namiesto pôvodného žalobcu do sporu vstúpil ako žalobca Intrum Justitia Slovakia s.r.o. IČO 35 831 154 so sídlom Bratislava, Karadžičova 8.

3. Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti predvolaných subjektov a vykonaným dokazovaním z hľadiska skutkového stavu zistil, že právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding a.s.) a žalovaný uzatvorili dňa 1.10.2012 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXX, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému pôžičku v sume 268,04 eura. Pôvodný veriteľ a žalobca dňa 19.9.2016 uzavreli zmluvu o postúpení predmetnej pohľadávky.

4.1. Poukazujúc na článok 8 CSP, v zmysle ktorého sú strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu, uviedol, že uvedené ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť strán sporu v sporovom konaní, pričom iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Sporová strana, ktorá síce svoju povinnosť tvrdenia splnila, avšak nepredloží dôkazy na podopretie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe predložených a vykonaných dôkazov. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie sporovej strany nie je preukázané, je pre neho nepriaznivé rozhodnutie (zamietnutie žaloby).

4.2. Vzhľadom na procesnú dôkaznú povinnosť žalobcu, ktorý mal tomto konaní preukázať svoje tvrdenia uvedené v žalobe, predovšetkým že predmetná zmluva o pôžičke nadobudla účinnosť, keďže v prípade zmluvy o pôžičke ide o reálnu zmluvu a jej účinnosť nastane až reálnym odovzdaním peňazí dlžníkovi. Žalobca teda mal preukázať, kedy a v akej sume poskytol finančné prostriedky, lebo len tým by preukázal, že peniaze žalovanému boli poskytnuté pôvodným veriteľom. Túto skutočnosť však žalobca nepreukázal, nepredložil žiaden dôkaz. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd nemal za preukázané, že žalobca podľa hmotného práva je nositeľom práva, ktoré si v tomto konaní uplatňuje, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol, pretože žalobca neunesol dôkazné bremeno, ktoré ho v tomto konaní zaťažovalo.

4.3. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil podľa ust. § 52 Občianskeho zákonníka a podľa čl. 38 Charty základných práv Európskej únie, podľa hlavy I. čl. 4 bod 2 písm. f/, čl. 12, čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a podľa článku 6 Smernice Rady 93/13/EHS.

5. O trovách konania rozhodol podľa §-u 257 CSP a v konaní úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania, pretože mu týmto konaním žiadne trovy nevznikli.

6.1. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie domáhajúc sa, aby odvolací súd podľa § 388 zmenil napadnutý rozsudok tak, že zaviazne žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 317,69 €, úrok z omeškania vo výške 8,75 % p.a. zo sumy 317,69 € od 19.4.2013 do zaplataenia, všetko do 3 dní a prizná mu náhradu trov konania. Rozhodnutie súdu nie je správne o neunesení dôkazného bremena spočívajúceho v nepreukázaní poskytnutia pôžičky. V tomto spore si voči žalovanému uplatňuje nárok z titulu nesplateného úveru poskytnutého žalovanému na základe zmluvy evidovanej pod č. 11355717, teda zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 zák. č. 129/2010 Z.z. bez ohľadu na jej formálne označenie.

6.2. Podstatou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda zmluvy úverovej je záväzok veriteľa poskytnúť peňažné prostriedky do určitej sumy v prospech dlžníka a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť dohodnutý úrok. Zmluva o úvere je zmluvou konsenzuálnou, teda záväzok na poskytnutie plnenia vznikol už zo samotnej dohody strán.

6.3. Predmetná zmluva nevznikla reálnym odovzdaním druhej veci (peňazí) dlžníkovi, čo je charakteristické pre zmluvu o pôžičke podľa OZ, ale vznikla už dohodou zmluvných strán o jej obsahu, z ktorého vyplýval platný záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť v prospech žalovaného finančné plnenie a zároveň záväzok žalovaného takto poskytnuté plnenie navýšené o úrok splácať v dohodnutých splátkach.

7.1. Žalobcom uvádzané skutočnosti, čo do výšky poskytnutého úveru, formy splácania a predčasného zosplatenia úveru jeho právnym predchodcom žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval, nevyužil prostriedky procesnej obrany, počas sporu zostal pasívny, takže skutkové tvrdenia žalobcu je treba považovať za nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP.

7.2. Správnym zistením skutkového stavu by musel súd I. inštancie zistiť, že k vzniku záväzkovo právneho vzťahu došlo už uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pre platnosť ktorej sa nevyžaduje preukázanie výšky poskytnutého plnenia, čo je základný rozdiel medzi zmluvou o pôžičke ako reálnym kontraktom podľa ust. § 657 OZ a úverovou zmluvou ako kontraktom konsenzuálnym. Výška poskytnutého úveru žalovanému vyplýva zo základných náležitostí úverovej zmluvy.

8. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len "CSP") po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§383 CSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CPS zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9.1. Občiansky súdny poriadok bol dňom 1. júla 2016 zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“). Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie vydal dňa 24. 10.2017, t. j. už za účinnosti Civilného sporového poriadku, konanie na prvoinštančnom súde sa však začalo ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

9.2. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní tiež za účinnosti nového procesného predpisu, postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10.1. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

10.2. Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

10.3. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

11.1. Podľa § 153 ods.1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

11.2. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (ods. 2).

11.3. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej (ods. 3).

12.1. Podľa § 181 ods. 1 CSP po vyvolaní veci a úkonoch podľa § 180 žalobca prednesie podstatný obsah žaloby a vyjadrení podľa § 167. Žalovaný má právo vyjadriť sa k prednesu žalobcu. Strana môže odkázať na svoje písomné podanie.

12.2. Po úkonoch podľa odseku 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu (ods. 2).

12.3. V konaní sa postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesného útoku a prostriedkoch procesnej obrany a v súlade s ustanoveniami o dokazovaní (ods. 3).

12.4. Ak strana alebo jej zástupca nie sú schopní predniesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia a označiť alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie, súd im môže určiť lehotu na dodatočné splnenie tejto

povinnosti. Po márnom uplynutí tejto lehoty nemusí súd na tieto skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy prihliadať. Tým nie sú dotknuté ustanovenia § 153 a § 154 (ods. 4).

13. Občianske súdne konanie (teraz civilný proces - pozn. odvolacieho súdu) je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd). Účastníci konania nie sú povinní uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené. Ak účastník uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ním tvrdý nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom účastníka a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú (uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 22. 09. 2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009).

14. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak sice aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. Dôvodom zrušenia súdneho rozhodnutia je vždy nepreskúmateľnosť rozhodnutia v dôsledku jeho nezrozumiteľnosti alebo nedostatku dôvodov. Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 389 ods. 1 CSP, odvolací súd skúmal, či konanie v predmetnej veci takouto vadou netrpí. Osobitne sa zamerl na skúmanie, či v konaní (ne) došlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorým súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pre odvolacím súdom.

16. Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP (do 30.6.2016 podľa § 157 ods. 2 OSP), čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

17. Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

18. Odvolací súd preskúmajúc dôvodnosť podaného odvolania žalobcu dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vykazuje vady v zmysle § 386 písm. b/ a c/ CSP, a teda, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné a taktiež vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci ohľadne posúdenia zmluvy zo dňa 1.10.2012 pod č. XXXXXXXX ako zmluvy o pôžičke, hoci

(bez ohľadu na jej formálne označenie „Zmluva o pôžičke“) išlo o spotrebiteľskú zmluvu o úvere a predčasného záveru o neunesení dôkazného bremena žalobcu.

19.1. Podľa ust. §-u 52 OZ (v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXXX) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19.2. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (ods. 2).

19.3. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (ods. 3).

19.4. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti

20.1. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZoSÚ, v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXXX) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

20.2. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi (§ 1 ods. 2 ZoSÚ).

21. Pôžička predstavuje najčastejšie využívaný úverový produkt. Ide o spotrebiteľský úver (ďalej len „úver“), ktorý je využívaný na financovanie bežných potrieb fyzických osôb (rekonštrukcia, nákup tovaru, kúpa auta...) najmä pri nižších sumách. Štandardne nie je potrebné zabezpečovať poskytnutý úver v podobe zriadenia záložného práva ani poskytovať iné druhy zabezpečenia. Finančné prostriedky z úveru sú rýchlo dostupné.

22.1. Žaloba musí obsahovať nielen presné údaje o tom, čoho sa žalobca domáha, ale tiež na akom skutkovom základe uplatňuje svoj nárok. Nie je teda povinný právne charakterizovať uplatnený nárok, teda ho právne posúdiť, ale je povinný pravdivo a úplne uviesť všetky skutočnosti, z ktorých takýto nárok jednoznačne vyplýva.

22.2. Žalobca v žalobe zo dňa 15.3.2016 podanej na Okresný súd Komárno dňa 17.3.2016 uvádza, že navrhovateľ a odporca (ďalej len „žalobca a žalovaný,“ v zmysle § 60 CSP) uzatvorili spolu dňa 1.10.2012 zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému celkovú sumu pôžičky 476,84 Eur na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 12,94 Eur a do dňa podania spísania žaloby 16.03.2016 uhradil sumu 36,9 Eur.

22.3. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 10.4.2013 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil a jeho celkový dlh ku dňu podania návrhu (žaloby v zmysle § 131 CSP) predstavuje sumu 317,69 Eur.

23. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca k žalobe priložil Zmluvu o pôžičke číslo zmluvy XXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012, z ktorej vyplýva, že bola uzatvorená medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok a žalovaným K. K., pričom predmetom financovania pôžičky bol jedálenský set, Značka Tovarů S.. B. Q.-F., Kód tovaru P. orech, dátum odpredaja 1.10.2012, cena na splátky predstavovala 268,04 €, akontácia 23,96 €, náklady spotrebiteľa 184,84 €, celková suma

pôžičky predstavovala 452,88 €, s poistením 465,84 €, mesačná splátka 12,58 €, s poistením 12,94 €, celkové termín konečnej splatnosti 10/2015, počet splátok 36, ročná úroková sadzba bola 45,33 %, RPMN 45,33%, priemerná hodnota RPMN 45,60%. Spôsob úhrady splátok poštovou poukázkou.

24. Zo Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXXX a Podmienok k Zmluve o pôžičke jednoznačne vyplýva, že ide o viazaný spotrebiteľský úver, ktorý bol poskytnutý žalovanému spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. vo výške kúpnej ceny tovaru zníženej o akontáciu, ktorú žalovaný ako spotrebiteľ bol povinný zaplatiť pred dodaním tovaru. Nešlo teda o Zmluvu o pôžičke ako reálny kontrakt v zmysle § 657 OZ, podľa ktorého ustanovenia prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

25. Právne posúdenie veci prvoinštančným súdom bolo preto nesprávne, keďže nesprávne boli jeho argumenty o tom, že išlo o pôžičku ako reálnu zmluvu a že žalobca mal preukázať, kedy zmluva nadobudla účinnosť, kedy a v akej sume poskytol finančné prostriedky žalovanému a že o tom nepredložil žiaden dôkaz, čo robí napadnutý rozsudok nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov.

26. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré žalobca napadol odvolaním zaťažene vadou nesprávneho právneho posúdenia veci, čo odvolací súd primárne postupovať procesným postupom v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

27. Úlohou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 posúdiť ako spotrebiteľský úver v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy o pôžičke, opätovne vec právne posúdi z hľadiska zákonnosti a dôvodnosti uplatneného nároku, majúci na zreteli, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, pričom zistené skutočnosti a závery, ku ktorým dospeje, premietne do odôvodnenia rozhodnutia, ktoré následne odôvodní v zmysle § 220 ods. 2 CSP tak, aby toto nové rozhodnutie nemohlo byť považované za nepreskúmateľné z dôvodov, že právne závery ku ktorým súd prvej inštancie v ďalšom konaní dospeje, nemajú oporu v zistenom skutkovom stave veci. V ďalšom konaní je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vyjadreným v tomto zrušujúcom uznesení (§ 391 ods. 2 CSP).

28. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 3 CSP.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený

osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).